

	Standardy Ochrony Małoletnich	Wydanie	I
		Obowiązuje od	14.08.2024

Spis treści

Preambuła.....	1
Objaśnienie terminów używanych w dokumencie	2
Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.....	3
Zasady rekrutacji pracowników.....	3
Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy pracownikami (oraz wolontariuszami, stażystami, praktykantami) Szpitala Medcover a dziećmi oraz między dziećmi	3
Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka.....	3
Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w Szpitalu Medcover.....	5
Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu	6
Osoby odpowiedzialne za kwestie związane z ochroną dzieci.....	6
Monitoring działania Standardów.....	6
Przepisy końcowe	7
Załącznik nr 1. Wykaz telefonów i placówek pomocowych	7
Załącznik nr 2. Zasady bezpiecznej rekrutacji	8
Załącznik nr 3. Zasady bezpiecznych relacji personel-dziecko	9
Załącznik nr 4. Wzór Karty interwencji.....	12
Załącznik nr 5. Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa	13
Załącznik nr 6. Wersja skrócona Standardów.....	14

Preambuła

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez osoby pracujące w Szpitalu Medcover jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Jest to zgodne z misją Medcover ("Wszystko dla Twojego zdrowia"). Narzędziem wspierającym realizację tej zasady są niniejsze Standardy Ochrony Małoletnich. Ich przestrzeganie jest obowiązkowe dla wszystkich pracowników, stażystów, studentów i wolontariuszy Szpitala Medcover.

Każdy członek personelu traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel Szpitala Medcover działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych Szpitala Medcover oraz swoich kompetencji.

Podstawy prawne Standardów Ochrony Małoletnich

1. Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526 z późn. zm.);
2. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1359);
4. Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1606);
5. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 31 z późn. zm.);
6. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249);
7. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.);
8. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 z późn. zm.);
9. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 z późn. zm.);
10. Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 z późn. zm.);

Objaśnienie terminów używanych w dokumencie

1. Personelem lub członkiem personelu jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, a także wolontariusz i stażysta.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, a także rodzic zastępczy.
4. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
5. Przemoc wobec dziecka to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste dziecka, w szczególności narażające je na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jego godność, nietykalność cielesną, wolność (w tym seksualną) powodujące szkody na jego zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy.
6. Osobą odpowiedzialną za Internet jest wyznaczony przez kierownictwo Szpitala Medicover członek personelu, którego zadaniem jest nadzór nad monitorowaniem ruchu w sieci internetowej udostępnianej przez Szpital Medicover oraz takim jej zabezpieczeniem, aby dostęp do stron o treści pornograficznej lub erotycznej, przedstawiających przemoc lub okrucieństwo wobec ludzi i/lub zwierząt, a także witryn hazardowych, był niemożliwy.
7. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

1. Personel Szpitala Medcover zna i zwraca uwagę na czynniki ryzyka oraz symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Czynniki ryzyka krzywdzenia małych dzieci to wszelkie czynniki zwiększające prawdopodobieństwo, że dziecko doświadczy przemocy. Mogą być związane ze środowiskiem społecznym (np.: złe warunki materialne, izolacja, dyskryminacja), systemem rodzinnym (np.: samotny rodzic, wysoki poziom stresu, brak wsparcia ze strony rodziny, przyjaciół), mogą leżeć po stronie rodziców (np.: uzależnienie od środków psychoaktywnych, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych, przeżywanie żałoby, niestosowanie się do zaleceń lekarza, pielęgniarki) lub dziecka (np.: zaburzony rozwój psychosomatyczny dziecka, choroba przewlekła, tzw. 'trudne dziecko' często płaczące, niespokojne, niejadek).
3. Najskuteczniejszą drogą do ochrony dziecka przed przemocą jest identyfikacja rodzin, w których występuje ryzyko krzywdzenia dzieci i zmotywowanie ich do skorzystania z dostępnej oferty wsparcia. Niezwykle istotne jest to, że wsparcie udzielane jest rodzinom nie stosującym przemocy.
4. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka, personel Szpitala Medcover przekazuje informacje rodzicom/opiekunom dziecka na temat dostępnej oferty wsparcia w placówkach pomocowych oraz motywuje ich do szukania pomocy. Wykaz placówek pomocowych znajduje się w Załączniku nr 1 do niniejszych Standardów.

Zasady rekrutacji pracowników

Rekrutacja personelu odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji opisanymi w Załączniku nr 2 do niniejszych Standardów.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy pracownikami (oraz wolontariuszami, stażystami, praktykantami) Szpitala Medcover a dziećmi oraz między dziećmi

Personel zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko opisane w Załączniku nr 3.

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy.
2. W Szpitalu Medcover funkcjonuje Procedura CO_03.1 „Zasady postępowania z dzieckiem będącym ofiarą przemocy”, której celem jest określenie zasad postępowania w przypadku zgłoszenia się do Szpitala Medcover dziecka będącego ofiarą przemocy lub zaniedbania.
3. W przypadku podjęcia przez pracownika Szpitala podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek:
 - 3.1. udzielić niezbędnej pomocy w stanach zagrożenia życia i zdrowia;
 - 3.2. poinformować rodziców/opiekunów dziecka o podejrzeniu krzywdzenia dziecka;

- 3.3. sporządzić notatkę służbową i przekazać uzyskaną informację bezpośrednio przełożonemu (notatka może mieć formę pisemną lub mailową) lub wysłać zgłoszenie na adres mailowy bezpiecznedziecko@medicover.pl;
 - 3.4. udzielić informacji o możliwościach uzyskania pomocy lub wsparcia;
 - 3.5. w razie potrzeby zorganizować dziecku konsultację z psychologiem.
4. Z przebiegu każdej interwencji sporządzana jest Karta interwencji, która zawiera:
 - 4.1. imię i nazwisko dziecka,
 - 4.2. dane osoby zgłaszającej krzywdzenie,
 - 4.3. opis zgłoszonego krzywdzenia,
 - 4.4. opis działań podjętych w odpowiedzi na zgłoszenie.
 5. Wzór Karty interwencji znajduje się w Załączniku nr 4.
 6. Karta interwencji dołączana jest do rejestru interwencji prowadzonego przez Szpital.
 7. Czynności podejmowane i realizowane wobec dziecka przeprowadza się w obecności rodzica, opiekuna prawnego, chyba że z uwagi na charakter tych czynności jest to niemożliwie albo wobec rodzica, opiekuna prawnego istnieje uzasadnione podejrzenie, że są oni sprawcami krzywdzenia dziecka.
 8. W przypadku podejrzenia stosowania przemocy w rodzinie wobec dziecka, gdy zachodzi podejrzenie, że wobec niego przemoc stosują rodzice/opiekunowie, jeżeli jest to możliwe działania z udziałem dziecka przeprowadza się w obecności osoby pełnoletniej najbliższej.
 9. Działania z udziałem dziecka, co do którego istnieje podejrzenie, że jest dotknięte przemocą, powinny być prowadzone w miarę możliwości w obecności psychologa.
 10. W przypadku, gdy zgłoszono podejrzenie stosowania przemocy wobec dziecka przez członka personelu Szpitala Medicover, sprawa przekazywana zostaje do Dyrektora Medycznego, który niezwłocznie zbiera zespół odpowiedzialny za wyjaśnienie sprawy. Zespół ten bada wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchuje osobę podejrzewaną o krzywdzenie, może też wysłuchać dziecko (za zgodą i w obecności opiekuna prawnego) oraz innych świadków zdarzenia.
 11. Jeżeli zachodzą uzasadnione przesłanki, po ewentualnej konsultacji z Biurem Prawnym, składane jest zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury lub policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej. Wzór zawiadomienia do prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa znajduje się w Załączniku nr 5.
 12. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

13. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.
14. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w Szpitalu Medcover Kierownik Oddziału (lub, w przypadku nieobecności, osoba przez niego wskazana na zastępstwo), na którym doszło do zdarzenia, przeprowadza oddzielne rozmowy z opiekunami dziecka podejrzanego o krzywdzenie oraz opiekunami dziecka poddanego krzywdzeniu. W trakcie rozmów Kierownik powinien dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia oraz udzielić informacji o możliwościach uzyskania pomocy lub wsparcia. Po rozmowach Kierownik sporządza oddzielne karty interwencji.

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w Szpitalu Medcover

1. Szpital Medcover zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Szpital Medcover, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.
3. Pracownikowi placówki nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie placówki bez pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka. O wizycie przedstawicieli mediów każdorazowo powinno być poinformowane Biuro Prasowe. Szczegóły dotyczące współpracy z mediami opisane są w oddzielnej Procedurze.
4. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, pracownik placówki może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.
5. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica lub opiekuna prawnego na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
6. Upublicznienie przez pracownika placówki wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
7. Pisemna zgoda, o której mowa powyżej, powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany.
8. Wizerunek małoletniego utrwalony za pomocą kamer przemysłowych służących do rejestracji dźwięku lub obrazu na potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa osobom i mieniu znajdującym się w podmiocie leczniczym nie podlega upublicznieniu i nie wymaga zgody przedstawiciela ustawowego małoletniego do utrwalania jego wizerunku. Wykorzystanie utrwalonych w ten sposób materiałów ograniczone jest wyłącznie do pierwotnie określonych dla ich rejestracji celów.

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu

1. Szpital Medicover umożliwia pacjentom dostęp do bezprzewodowego Internetu. Ruch w tej sieci jest monitorowany, a dostęp do niej jest tak skonfigurowany, że uniemożliwia wchodzenie na strony o treści pornograficznej lub erotycznej, przedstawiające przemoc lub okrucieństwo wobec ludzi i/lub zwierząt, a także witryny hazardowe.
2. Na terenie Szpitala Medicover dziecko korzysta z Internetu za zgodą rodzica/opiekuna i na udostępnionym przez niego urządzeniu.

Osoby odpowiedzialne za kwestie związane z ochroną dzieci

1. Osobami odpowiedzialnymi za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzieleniu mu wsparcia, a także za prowadzenie rejestru zgłoszeń są:
 - 1.1. Kierownik Działu Medycznego ds. Operacyjnych
 - 1.2. Kierownik Oddziału Pediatrii i Chirurgii Dziecięcej
2. Osobami odpowiedzialnymi za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz za wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty” są:
 - 2.1. Kierownik Działu Medycznego ds. Operacyjnych
 - 2.2. Dyrektor Medyczny
3. Osobami odpowiedzialnymi za ewaluację Standardów są:
 - 3.1. Specjalista ds. Jakości
 - 3.2. Ekspert ds. Standardów Medycznych
4. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie personelu do stosowania Standardów jest:
 - 4.1. Koordynator Zespołu HRBP
5. Za weryfikację pracowników (w Krajowym Rejestrze Karnym oraz Rejestrze Sprawców Przystępstwa na Tle Seksualnym, zgodnie z zapisami ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich) podczas zatrudniania odpowiada Dział HR.

Monitoring działania Standardów

1. Co najmniej raz na dwa lata przeprowadzana będzie ocena Standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.
2. Ocena funkcjonowania Standardów dokonywana będzie przy pomocy ankiety przeprowadzonej wśród pracowników.
3. W ankiecie pracownicy będą mogli proponować zmiany Standardów oraz wskazywać naruszenia Standardów w Szpitalu Medicover.

4. Wyniki oceny będą udokumentowane w postaci raportu, który zostanie przedstawiony kierownictwu Szpitala.

Przepisy końcowe

1. Standardy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje poprzez przesłanie Standardów drogą elektroniczną do pracowników Szpitala Medcover oraz umieszczenie w portalu OurMedicover w zakładce „Procedury szpitalne”.
3. Standardy udostępniane są również rodzicom i opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim do zapoznania się z nimi i ich stosowania. Wobec tego treść Standardów znajduje się również:
 - 3.1. na stronie internetowej Szpitala Medcover pod adresem:
<https://www.medicover.pl/szpital/>;
 - 3.2. w recepcji Szpitala Medcover (kopia do wglądu).
4. Na tablicy informacyjnej Oddziału Pediatrii oraz Oddziału Chirurgii Dziecięcej umieszczona została wersja skrócona, zawierająca informacje istotne dla małoletnich. Stanowi ona Załącznik nr 6 niniejszego dokumentu.

Załącznik nr 1. Wykaz telefonów i placówek pomocowych

- **116 111**

Telefon Zaufania dla dzieci i młodzieży Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę – jest anonimowy, bezpłatny, działa 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu. Na stronie 116111.pl możliwe jest również napisanie maila czy rozpoczęcie czatu.

- **Centrum Pomocy Dzieciom** Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę – placówka, w której dziecko pokrzywdzone przestępstwem otrzyma specjalistyczną, kompleksową i bezpłatną pomoc psychologiczną, prawną i medyczną. Zgłoszenia przyjmowane są jedynie od opiekunów prawnych dziecka.

Ul. Przybyszewskiego 20/24, 01-849 Warszawa

tel.: 22 826 88 62, adres mailowy: cpd@fdds.pl

więcej informacji można znaleźć na stronie: <https://centrapomocydzieciom.fdds.pl/placowki-cpd/?id=5>

- **Poradnia dla Rodziców „Latarnia Morska”** Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę – placówka, w której odbywają się konsultacje całych rodzin, terapia indywidualna i grupowa rodziców oraz wsparcie psychoedukacyjne.

Ul. Walecznych 59, 03-926 Warszawa

tel.: 22 616 16 69, adres mailowy: poradnia@fdds.pl

- **800 100 100**

Telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę – rodzice mogą tam uzyskać wsparcie i pomoc psychologiczną,

terapeutyczną i prawną oraz informację w zakresie przeciwdziałania i pomocy dzieciom przeżywającym kłopoty i trudności wynikające z problemów i zachowań ryzykownych m.in. takich jak: agresja i przemoc w szkole, cyberprzemoc i zagrożenia związane z nowymi technologiami, wykorzystywanie seksualne.

- **800 12 12 12**

Dziecięcy Telefon Zaufania Rzeczniczki Praw Dziecka – jest anonimowy, bezpłatny, działa 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu. Na stronie <https://czat.brpd.gov.pl/> możliwe jest rozpoczęcie anonimowego czatu.

Załącznik nr 2. Zasady bezpiecznej rekrutacji

1. Szpital Medicover dba, aby osoby zatrudnione (w tym osoby pracujące na podstawie umowy zlecenie, stażyści, praktykanci oraz wolontariusze) posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz były dla nich bezpieczne.
2. Przed dopuszczeniem osoby zatrudnianej do wykonywania obowiązków związanych z opieką nad małoletnimi Szpital Medicover sprawdza osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – rejestr z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
3. Ponadto Szpital Medicover zbiera od kandydatów informacje z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Jeżeli kandydat/kandydatka posiada obywatelstwo inne niż polskie, wówczas powinna przedłożyć również informacje z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informacje z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów.
5. Dodatkowo Szpital Medicover pobiera od kandydatów oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej.
6. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności, nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat/kandydatka składa pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku

wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

7. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: *Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia*. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Załącznik nr 3. Zasady bezpiecznych relacji personel-dziecko

1. Wszyscy pracownicy kierują się dobrem i najlepszym interesem dziecka.
2. W każdym przypadku kontaktu z dzieckiem pracownik jest zobowiązany zachować życzliwość, empatię i szacunek oraz wziąć pod uwagę wiek dziecka, jego sytuację medyczną, możliwości poznawcze i indywidualne potrzeby.
3. W kontakcie z dzieckiem personel powinien zachować wrażliwość na różnice kulturowe, a także przyjąć postawę nieoceniającą.
4. Dziecko-pacjent ma prawo, aby podczas leczenia towarzyszyli mu rodzice/opiekunowie.
5. Jeżeli małoletni swoim postępowaniem dąży do nawiązania z członkiem personelu kontaktu fizycznego o potencjalnie niestosownym bądź nieadekwatnym charakterze, personel podejmuje odpowiednie, stanowcze działania, wyjaśniając z wyczuciem małoletniemu konieczność zachowania granic strefy osobistej.
6. Na badanie małoletniego pacjenta należy uzyskać zgodę osoby uprawnionej według przepisów prawa polskiego, z zastrzeżeniem sytuacji nagłych.
7. Badanie małoletniego należy wykonać w obecności jego przedstawiciela ustawowego, opiekuna faktycznego, a gdy to nie jest możliwe, w obecności osoby z personelu.
8. Badanie małoletniego może łączyć się z koniecznością rozebrania pacjenta, oglądania go, dotykania lub penetracji jam ciała wyłącznie w sytuacjach mających uzasadnienie medyczne.
9. Podczas badania okolic intymnych lub badań połączonych z potrzebą penetracji jam ciała należy zachować szczególny takt i umiar, tłumacząc w miarę możliwości najpierw potrzebę wykonania takich badań i ich planowany przebieg zarówno małoletniemu pacjentowi, jak i obecnemu przy badaniu przedstawicielowi ustawowemu albo opiekunowi faktycznemu.
10. Podczas badania małoletniego pacjenta należy zapewnić mu intymność adekwatną do jego wieku, potrzeb i oczekiwań.
11. W miarę możliwości kadrowych, badania małoletniego pacjenta, które ingeruje w jego strefę intymną, dokonuje członek personelu tej samej płci.

12. Zabrania się dotykania małoletnich w sposób, który mógłby zostać nieprawidłowo zinterpretowany lub który wykracza poza uzasadnioną potrzebę medyczną.
13. Zabrania się prezentowania małoletnim treści o charakterze erotycznym, pornograficznym bądź przemocowym.
14. Zabrania się wyśmiewania małoletnich, poniżania ich lub etykietowania.
15. Kontakt fizyczny z małoletnim nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy lub autorytetu.
16. Personel nie może nawiązywać kontaktów z małoletnim w innej niż przewidziana udzielaniem świadczeń zdrowotnych formie, w szczególności poprzez zapraszanie albo przyjmowanie zaproszeń od małoletnich w mediach społecznościowych, komunikatorach lub za pośrednictwem innych prywatnych form kontaktu.
17. W kontakcie z dzieckiem pracownicy mają obowiązek stosowania się do poniższych zasad:
 - 17.1. Zanim zaopiekujesz się dzieckiem-pacjentem, przedstaw się i powiedz, kim jesteś.
 - 17.2. Przekazuj dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka. Informuj o tym, co robisz i co się z dzieckiem dzieje lub będzie dziać. Sprawdzaj, czy dziecko rozumie sytuację oraz skutki działań medycznych lub terapeutycznych.
 - 17.3. Upewnij się, że dziecko wie o możliwości zadawania pytań osobom z personelu.
 - 17.4. Zachowuj uczciwość, tzn. mów prawdę i zwracaj uwagę innym członkom personelu na potrzebę mówienia dzieciom prawdy. Zawsze uwzględniaj kontekst (wiek, sytuację i poziom rozwoju dziecka).
 - 17.5. Korzystaj z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje.
 - 17.6. Zwracaj się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko.
 - 17.7. Pamiętaj, że to dziecko jest podmiotem działań i nie rozmawiaj z rodzicem/opiekunem w taki sposób, jakby dziecko było nieobecne podczas rozmowy.
 - 17.8. W miarę możliwości konsultuj z dzieckiem kwestie pozamedyczne, jeśli wiesz, że danie dziecku wyboru nie będzie miało wpływu na jakość leczenia, i przedstawiaj mu opcje do wyboru.
 - 17.9. Szanuj prawo dziecka do zmiany nastroju, zmiany zdania oraz potrzebę oswojenia się z nową sytuacją i miejscem.
 - 17.10. Pamiętaj, że kontakt fizyczny z dzieckiem, który jest niezwiązany z udzielaniem świadczenia medycznego, może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Zanim przytulisz, pogłaszczesz czy weźmiesz dziecko na kolana, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, zapytaj je, czy tego potrzebuje.
 - 17.11. Informuj dziecko i rodziców/opiekunów o zasadach obowiązujących w placówce. Podkreślaj znaczenie ich przestrzegania dla minimalizowania dyskomfortu wszystkich pacjentów. Zachęcaj do czytania informacji.

- 17.12. Zadbaj o to, aby rodzic był informowany o bieżącej sytuacji medycznej dziecka.
- 17.13. Współpracuj z rodzicami/opiekunami w procesie przygotowania i uspokojenia dziecka; spytaj, co dziecko lubi, na co reaguje niekorzystnie, a na co pozytywnie.
- 17.14. Jeśli widzisz lub podejrzewasz, że dziecku dzieje się krzywda, reaguj.
- 17.15. W sytuacji, gdy rodzic/opiekun lub inna osoba z personelu straszy dziecko, udziela mu nieprawdziwych informacji, bagatelizuje potrzeby i odczucia dziecka, zareaguj i przypomnij o zasadach komunikacji z dzieckiem.
- 17.16. Jeżeli coś w zachowaniu dziecka lub rodzica/opiekuna budzi twój niepokój, poproś inną osobę z personelu o obecność podczas badania/wizyty.
- 17.17. Nie naruszaj prawa dziecka do intymności i prywatności. Nie ujawniaj danych osobowych ani wrażliwych.
- 17.18. Nie omawiaj sytuacji dziecka ponad jego głowę, ignorując jego obecność.
- 17.19. Nie ograniczaj możliwości pobytu rodzica przy dziecku. Nie lekceważ tego, że rodzic dobrze zna dziecko, jego potrzeby i upodobania.
- 17.20. Nie strasz dziecka i nie szantażuj w celu nakłonienia do współpracy.
- 17.21. Nie ignoruj i nie bagatelizuj odczuć dziecka, np. strachu, lęku przed bólem, niepewności co do nowej sytuacji.
- 17.22. Nie mów nieprawdy, np. twierdząc, że nie będzie bolało, kiedy wiesz, że może boleć.
- 17.23. Nie wyciągaj pochopnych wniosków o dziecku i rodzinie, jeśli nie są uzasadnione profesjonalną wiedzą i oceną.
- 17.24. Nie zakładaj, że dziecko i jego rodzice/opiekunowie wiedzą, jak działa szpital lub przychodnia i jakie zasady w nich obowiązują.
- 17.25. Nie dopuszczaj do sytuacji, w których dzieci i ich rodzice/opiekunowie czują się dyskryminowani lub otrzymują niższy standard opieki.
- 17.26. Nie krzycz, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj dziecka ani jego rodziców/opiekunów.
- 17.27. Szanuj prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępstwo od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnij mu to najszybciej jak to możliwe.
- 17.28. Zadbaj o to, aby być w zasięgu wzroku lub słuchu innych członków personelu, kiedy prowadzisz aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy musisz zostać z dzieckiem sam na sam, zawsze powiadom o tym inne osoby z personelu oraz poinformuj, w którym dokładnie miejscu będziesz przebywać wraz z dzieckiem.
- 17.29. Nie zachowuj się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz

wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

17.30. Nie utrwalaj wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli nie uzyskano zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.

17.31. Nie zapraszaj dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani nie spotykaj się z nimi poza godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).

17.32. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami/ opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).

Załącznik nr 4. Wzór Karty interwencji

1. Imię i nazwisko dziecka

2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)
.....

3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia
.....

4. Opis podjętych działań, innych niż interwencja

Data

Działanie
.....
.....

5. Spotkania z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka

Data

Opis spotkania
.....
.....

6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)

zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny

inny rodzaj interwencji (jaki?)

7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przysyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

..... (podpis pracownika)

..... (podpis osoby odpowiedzialnej za podejmowanie interwencji)

Załączniki:

-

Załącznik nr 6. Wersja skrócona Standardów

Znajdujesz się w Szpitalu Medicover. Zajmujemy się tutaj leczeniem ludzi, a osoby, które leczymy nazywamy Pacjentami.

Pracują u nas różni specjaliści, np. lekarze, pielęgniarki, położne, fizjoterapeuci, ratownicy medyczni – oni wszyscy są tu po to, aby pomagać ludziom potrzebującym pomocy medycznej.

To, że tutaj jesteś, oznacza, że potrzebujesz naszej pomocy. Chcemy, żebyś czuł się tutaj bezpiecznie i komfortowo, na tyle na ile jest to możliwe. Poniżej przedstawiamy Ci kilka zasad, które są dla nas ważne w relacji z Tobą i którymi chcemy się kierować w naszej codziennej pracy:

1. Będziemy zaczynać od przedstawienia się Tobie. Postaramy się krótko wytłumaczyć czym się zajmujemy. Jeżeli sami zapomnimy się przedstawić, możesz nas o to spytać.
2. Poprosimy, żebyś powiedział nam, jak możemy się do Ciebie zwracać. To dla nas ważne, żebyś miał poczucie, że traktujemy Cię z szacunkiem i uwagą.
3. Rozumiemy, że wszystko co się tutaj dzieje, może być dla Ciebie nowe i nieznanne. Jeżeli czegoś nie rozumiesz albo chciałbyś dowiedzieć się, na czym polega Twoje leczenie lub jak ma przebiegać zabieg czy badanie, pytaj śmiało! Postaramy się Ci wszystko wyjaśnić.
4. Masz prawo wiedzieć, co się będzie działo – jaki jest plan Twojego leczenia lub stan zdrowia. Jeśli cokolwiek budzi Twoje wątpliwości, zapytaj. Jesteśmy tu także po to, aby udzielić Ci informacji.
5. Masz prawo wypowiadać się w kwestiach medycznych i innych, nawet jeśli nie masz jeszcze 16 lat. Po osiągnięciu 16 roku życia masz prawo do formalnego współdecydowania o swoim leczeniu – na każdą procedurę medyczną musisz wyrazić zgodę, podobnie jak Twoi rodzice.
6. Będziemy starali się dawać Ci wybór w sytuacjach, kiedy będzie to możliwe.

7. Będziemy starali się badać Cię delikatnie i dać Ci czas na oswojenie się z sytuacją. Czasem może to jednak nie być możliwe, jeżeli będziemy musieli udzielić tej pomocy szybko z uwagi na Twoje zdrowie.
8. Chcemy być z Tobą szczerzy - jeśli wiemy, że coś (np. zabieg czy badanie) może zboleć, powiemy Ci o tym.
9. Informacje o Twoim zdrowiu zachowamy w tajemnicy – nie będą one ujawnione innym osobom poza Tobą i Twoimi rodzicami lub opiekunami.
10. Postaramy się mówić do Ciebie prostym językiem, tak by wszystko było zrozumiałe, jeśli jednak coś wymaga wytłumaczenia, powiedz nam o tym.
11. Chcemy, żeby podczas Twojej wizyty czy badania obecny był ktoś jeszcze – np. Twoja mama, Twój tata, Twój opiekun lub inny pracownik medyczny (np. pielęgniarka). Jeśli nie chcesz by w badaniu uczestniczył Twój rodzic lub opiekun, powiedz nam o tym.
12. Możesz nam powiedzieć wszystko, jesteśmy tu po to, żeby Ci pomóc.
13. Wiedza o tym, co Ci dolega, czego się obawiasz lub wstydzisz może być bardzo ważna. Dzięki niej będziemy mogli Ci pomóc, jak najlepiej.
14. Jeśli jesteś przestraszony lub martwisz się o coś, daj nam znać. Postaramy się Cię wysłuchać i poszukać rozwiązania, o ile jest możliwe. Czasami możemy wskazać Ci miejsce, gdzie możesz się zgłosić po pomoc. Możesz też skorzystać z całodobowego, anonimowego i bezpłatnego telefonu zaufania Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę i zadzwonić pod numer 116 111. Na stronie 116111.pl możesz skorzystać z anonimowego czatu.
15. Możesz chcieć potrzebować wsparcia – przytulenia lub pocieszenia, daj nam wtedy znać. Możemy Cię przytulić, tylko wtedy, kiedy na to pozwolisz, nie zrobimy tego bez Twojej zgody.
16. Jeśli czujesz się niekomfortowo, niebezpiecznie, coś Cię niepokoi, powiedz nam o tym. Podejmiemy działania, by zapewnić Ci bezpieczeństwo.
17. Twoi rodzice lub opiekunowie mogą być z Tobą zarówno podczas wizyty w gabinecie, jak i w szpitalu. Zapewniamy im także możliwość nocowania, jeśli będziesz musiał zostać w szpitalu na noc.
18. Chcemy, żebyś wiedział, że będąc w szpitalu masz prawo do nauki, zabawy i odpoczynku. Możesz ze sobą mieć ulubioną zabawkę, np. misia lub książkę. Prosimy tylko, żebyś nie wymieniał się nimi z innymi Pacjentami.
19. Chcemy być dla Ciebie dostępni, ale zdarzają się sytuacje, kiedy musimy zająć się innymi Pacjentami, dlatego nie zawsze możemy z Tobą porozmawiać lub być. Postaramy się jednak nadrobić to następnym razem lub wskazać Ci kogoś, kto będzie mógł odpowiedzieć na Twoje potrzeby lub wątpliwości.
20. Wiedz, że nikt nie może na Ciebie krzyżać, wysmiewać się z Ciebie, dotykać Cię bez Twojej zgody ani fotografować.

21. Pamiętaj, że będąc w Szpitalu Medicover masz prawo:

- do czucia się bezpiecznie i komfortowo,
- do rozmowy i bycia wysłuchanym, zwłaszcza jeśli masz obawy lub nie czujesz się bezpiecznie,
- do bycia traktowanym z szacunkiem i uwagą,
- do wiedzy, gdzie udać się po pomoc lub z kim porozmawiać, jeśli jesteś przestraszony lub zmartwiony.

Ważne!

W Szpitalu Medicover obowiązują różne zasady, o których będą Cię informować pracownicy medyczni, prosimy stosuj się do nich. Powstały po to, żeby zapewnić nam wszystkim bezpieczeństwo.

Jeśli chciałbyś dać nam znać, że coś Ci się nie podobało lub poczułeś się źle, możesz to przekazać do kierownika oddziału – możesz napisać list papierowy albo maila na adres bezpiecznedziecko@medicover.pl.